05.05.2013 г. / 09:34:16

Вяра

ВЪЗКРЕСЕНИЕ ХРИСТОВО. Благодатният огън.

Похвално слово за Възкресение

Свети Иоан Златоуст

Христос побеждава дявола, разбива вратите на ада и изважда от там прародителите Адам и Ева. Фрагмент от стара ромейска стенопис. Карея, Света Гора-Атон

Който е благочестив, който истински почита Бога и Го обича искрено, нека се наслади от това хубаво и светло тържество на преславното Христово възкресение, което сега празнуваме и в което Господ тъй дивно показа и Своята благост към човешкия род, и Своята премъдрост в изкупването му от вечна погибел, и Своята сила над враговете на нашето спасение!

Който е благоразумен раб и не скрива в земята дадените му от Бога таланти, нека влезе радостен в радостта на своя Господ!

Който се е потрудил с пост, нека получи сега своя динарий! [Мат.10:10, 20:1-8].

Който е работил още от първия час, нека получи днес своята справедлива заплата!

Който е успял да дойде подир шестия час, нека ни най-малко не се безпокои, понеже не губи нищо!

Който е пропуснал и деветия час, нека пристъпи без всякакво съмнение и боязън!

Ако ли някой е успял да дойде едва в единадесетия час, нека и той да се не бои от своето закъснение, понеже Домовладиката е великодушен и щедър - приема последния като първия, успокоява дошлия в единадесетия час така, както потрудилия се още от първия час: първия удовлетворява със заслужена награда, последния милва по снизхождение; на единия дава заслуженото, другия дарява по своята благост; добрите дела приема с радост, намерението целува с любов; делата цени и добрите разположения хвали!

Затова всички влезте в радостта на своя Господ! И първи, и последни, приемете своята награда!

Богати и бедни, заедно ликувайте!

Трудолюбиви и лениви, почетете този ден на всемирно тържество!

Постили и непостили, възвеселете се сега! Трапезата е богата: наситете се всички от нея! За блудните синове небесният Отец е заклал угоен Телец: никой да не излезе гладен! Всички се насладете от този пир на вярата, всички се възползвайте от богатството на благостта!

Никой да не оплаква своята бедност, понеже царството небесно е отворено за всички!

Никой да не плаче за греховете си, понеже изгря прощение от гроба на Спасителя!

Никой да не се бои от смъртта, понеже Спасовата смърт ни освободи от нея!

Изтреби смъртта овладяният от смъртта Жизнодавец. Слезлият в ада плени ада, който се огорчи, когато вкуси плътта Му. Като предсказа това преди столетия, пророк Исаия пише: "Адът се огорчи, когато Те срещна в преизподнята си!"

Огорчи се, защото биде обезсилен!

Огорчи се, защото биде посрамен!

Огорчи се, защото бе умъртвен!

Огорчи се, защото бе провален!

Огорчи се, защото е окован!

Той прие плът, а в нея се натъкна на Бога; прие земя, а в нея намери небе; прие, което виждаше, а се натъкна на онова, което не виждаше!

"Де ти е, смърте, жилото? Де ти е, аде, победата?" [Ос. 13:14, Кор. 15:55]

Възкръсна Христос и ти биде повален!

Възкръсна Христос и паднаха демоните!

Възкръсна Христос и се радват ангелите!

Възкръсна Христос и живот се въдвори!

Възкръсна Христос, и нито един мъртвец няма в гроба, защото Христос, Който възкръсна из мъртвите, "за умрелите стана начатък" (1 Кор. 15:20).

Той пръв възкръсна като Глава, а подир Него в свое време ще възкръснем всички ние, Неговите членове! Нему слава и държава (владичество) во веки веков! Амин!

В ДЕНЯ НА СВЕТОТО ВЪСКРЕСЕНИЕ ХРИСТОВО, ЗА БОЖЕСТВОТО МУ

Той дойде за свидетелство, да свидетелствува, за светлината

(Иоан. 1:7)

Благослови отче!

Благочестиви слушатели християни, както слънчевата светлина осветява природата, весели света и показва различните творения за размишление на разумната душа, така и днешното свето Евангелие излъчва ясни зари, по-светли от слънцето, които просвещават и вразумяват всяка християнска душа да опознае Триликото Божество – Отца и Сина, и Светия Дух, прави явна многоразличната Божия премъдрост (Еф. 3:10) и ясно ни доказва предвечното битие на Иисус Христос с Бог Отец, както ще чуете сега от Евангелието.

Евангелие от Иоан, зачало 1

В начало беше Словото, и Словото беше у Бога, и Бог беше Словото. То беше в начало у Бога. Всичко чрез Него стана, и без Него не стана нито едно от онова, което е станало. В Него имаше живот, и животът беше светлината на човеците. И светлината в мрака свети, и мракът я не обзе. Имаше един човек, пратен от Бога, името му Иоан, той дойде за свидетелство, да свидетелствува за светлината, та всички да повярват чрез него. Той не беше светлината, а бе пратен да свидетелствува за светлината. Съществуваше истинската светлина, която просветява всеки човек, идващ на света. В света беше, и светът чрез Него стана, но светът Го не позна. Дойде у Своите Си, и Своите Го не приеха. А на всички ония, които Го приеха, - на вярващите в Неговото име, - даде възможност да станат чеда Божии, те не от кръв, ни от похот

плътска, нито от похот мъжка, а от Бога се родиха. И Словото стана плът, и живя между нас, пълно с благодат и истина, и ние видяхме славата Му, слава като на Единороден от Отца. Иоан свидетелствуваше за Него и викаше, думайки: Тоя беше, за Когото казах: Идещият след мене ме изпревари, защото съществуваше по-напред от мене.И от Неговата пълнота всички ние приехме и благодат въз благодат, защото Законът бе даден чрез Моисея, а благодатта и истината произлезе чрез Иисуса Христа. (Иоан. 1:1-17)

ТЪЛКУВАНИЕ С ПОУЧЕНИЕ

Днешното Евангелие, което ни предлага свети Иоан, който гръмогласно предупреждава всички еретици, които казват, че Христос е твар, а не Бог, и че не е единосъщен с Отца и Светия Дух. А нас, верните, осветява като мълния със светлината на Светия Дух и с познанието за Сина Божий, Когото ни показва като намиращ се във вечно съществуващото и безначално начало. И просвещава с тази светлина ума ни, за да познае истинския Син Божий, Който е единосъщен с Бог Отец. И ако небесния проповедник Иоан не бе ни съобщил това, мнозина от нас щяха да се заблудят по отношение на истината, чрез съмнението за Христа. Защото, макар Христос да се роди от девица и да извърши много чудеса, ако никой не ни бе доказал единосъщието Му с Бог Отец, тогава надеждата ни щеше да бъде съчетана със съмнение, но сега цялото съмнение изчезна от гласа на свети Иоан. Защото той се издигна в съзерцанието повече от херувимите, от патриарсите, от пророците и от другите евангелисти. Защото Моисей започна да говори за творенията: *„В начало Бог сътвори небето и земята“* (Бит. 1:1), а Иоан започна да говори за Твореца: *„В началото беше Словото“* (Ин. 1:1). Нищо земно и човешко не казал, а божествено и небесно, като приятел на Царя на ангелите. За това говори по-възвишено от ангелите, защото те, като слуги не знаят с точност царските тайни, които свети Иоан ни

разкрива днес. За това сега е нужно голямо мълчание и внимание, защото не ни говори за творения, а за Твореца на творенията, за единосъщното Слово Божие, за Което Иоан видял, че е равно с Отца и Светия Дух, и казва за Него: В начало беше Словото. Нарича начало Самото Безначално Божество, Което няма нито начало, нито край, нито предел. А Божеството не е начало на Своето Безначално Слово, а на всяко създание, което има началото си от Него, защото всяко видимо и невидимо създание има началото си от Него. А това, че Словото е в началото, тоест вътре в Божеството, показва единосъщието и съвечността с Божеството, защото Божеството никога не е съществувало без Словото, и Отец – без Сина. И щом като Словото е единосъщно с Божеството, следователно и Самото слово е същото това Божество. А казва: в началото, тоест вътре в Божеството, за да не каже някой еретик, че това Слово е по-малко от Божеството, защото Го обхваща, защото, като е било вътре в началото, Словото не е по-малко от началото, нито пък може да се смали по отношение на Своето същество и равенство.

Но вижте, че като доказал единосъщието на Словото с Божеството. Иоан ясно доказал и съвечността Му с Бога, преди всички векове и твари, като рекъл: и Словото беше у Бога. Нарекъл онова първо начало Бог и казал, че е в Бога, а не в друго същество, защото тогава не е съществувало никакво създадено творение, съществувало е само Триипостасното Божество преди всички твари и времена. И понеже това Слово нямаше в какво друго да бъде, освен в Божеството и в Бога, то и Самото това Слово е същото това Божество и Бог.

И за да докаже това, Иоан казал ясно: И Бог беше Словото, Бог вечносъществуващ, безначален, предвечен и непостижим, Който винаги е единосъщен, съпрестолен, съестествен и неразделим с Отца и Светия Дух. Тук разумът на този божествен мъж е за чудене, защото думите му, които доказват

единосъщието на Сина с Отца и предвечното Му битие и равенство, са по-ясни от слънцето. Защото започнал с непостижимото Божество, Което нарекъл начало, което е безначално, после показал в Божеството Словото, Което е равно с Божеството. После за да затвори устата на еретиците и за да покаже, че това Слово е Творец и Бог на всички твари, Който е създал ангелските чинове, небето, земята, водите, ветровете, времената и всичко, рекъл: Всичко чрез Него стана, и без Него не стана нито едно от онова, което е станало. Да се засрамят тук еретиците, които казват, че Синът Божий е твар. Защото как може да бъде твар Този, Който е създал всичко? И как може да бъде временен Този, Който е създал времената и годините? Този чуден Творец е наистина вечен и несътворен, а е роден от Бог Отец преди всички векове, не телесно,а неразделно от Божеството и съществото на Отца. Подобно на нашето слово и на душата ни. Защото и тя има ум, слово и дух, три лица в едно невидимо същество. И нашето слово има двойно раждане - първо се ражда от ума, в невидимата душа, и не се разделя с ума. После се ражда чрез устата и се облича с глас като с тяло и така се появява и влиза в слуха на хората, приближава се до ума им и разкрива сърдечните намерения чрез гласа, а самото то никога не се разделя с ума. Защото, ако някога би се разделило, то, като кажем една дума, щяхме вече да останем безсловесни лишени от разум, но това не е така, защото гласът на словото изчезва във въздуха, а словото остава неразделно при ума. Така и онова предвечно Слово Христос има двойно раждане: едното е предвечно, при което се роди вътре в Божеството, с вечното Си сияние, но неразделно, защото не се откъсва, нито се разделя като дете от жена, но е непостижимо друго Лице в Божеството, различно от Лицето на Отца, но не различно нито разделно от Божественото същество. Както същия Този Бог, само Той познава Своето раждане, а от тварите това е скрито - не само от човеците, но и от ангелите. А второто

раждане на Божието Слово е телесното, при което То се облече вместо глас с тяло, защото казва: и Словото стана плът. Това Слово Божие стана човек като нас, за да просвети ума ни и да ни открие волята на Божеството (на Бога), та да опознаем Бога, Който дава вечен живот на онези, които го познават, за това Иоан казал: В Него имаше живот, и животът беше светлината на човеците, с което ясно показва, че в това Божие Слово, в Единородния Негов Син има вечен, безкраен живот и неизменяема светлина, светлината на мъдростта и на разума. А с думите: ,,животът е светлината на човеците“ казва, че както вечната смърт е тъмнината на грешниците, така и вечният живот Христос е светлината и веселието на праведниците. И светлината в мрака свети, и мракът я не обзе. Светлината на Божеството е Божието Слово, а мракът е тялото на греховното естество. Мракът Го не обзе, тоест То не извърши грях. И още: мракът са идолопоклонството и елинското многобожие, които не показаха истинската светлина на Христа, но от Неговото идване мракът на греха и идолобесието се разруши. И още: мракът е смъртното тяло и смъртната тъмнина, които не можаха да надвият вечния живот, а самата смърт бе убита от него и нейното мъчителство загина, царството й бе погубено и мракът й бе прогонен. За това Иоан бе изпратен като глас пред Божието Слово, за да свидетелства за светлината (за Христа), та всички да видят светлината, тоест Божия Син, и да повярват в Неговото име, защото Той е светлината, която просветлява всеки човек, който се ражда на света, с видима и духовна светлина. Самата тази светлина бе в света скрита в тялото на Христовата човешка природа. И светът чрез Него стана. Разбирай: троен свят. Първият е невидимият – ангелите. Вторият е небето, земята и всичко по тях. А третият е бъдещият, в който е скрит вечният ни живот. Синът Божий създаде целия този свят и е Цар на всичко.

Това Слово, Което е истинския Бог и творец на всичко, стана човек с тяло, а взе тяло от пречистата Дева Мария чрез действието на Светия дух, безсеменно, с което покри божествената Си светлина като със завеса. Стана човек, за да спаси човеците, дойде в света, но светът Го не позна. Иоан не казва: *,,Никой не Го позна''*. А казва: светът, тоест тези, които мислят за светските и земните неща. Дойде у Своите Си, и Своите Го не приеха. Нарича Свои евреите, защото те най-напред станали Свои на Бога, чрез закона и пророците. Дойде при тях, но те със зловерието си не Го приеха, стиснаха си очите, за да не гледат истинската светлина. Не приеха истинската светлина и вечния живот, за да утвърдят своята си правда. А на всички ония, които Го приеха, даде възможност *(слав.: власт)* да станат синове Божии. Властта е силата на кръщението, защото то ни прави синове Божии и с него се просвещаваме, чрез Светия Дух и се раждаме отново за вечен живот. Като се съблечем от греховете и се облечем в Светия Дух. Защото, който се кръщава, приема Христа, ражда се от Светия Дух и става Син Божи и наследник на Небесното царство. Този дар не е от нас, нито от телесна похот, но той бе даден от Божията благодат и от Неговия Свети Дух на онези, които повярваха в Христа и Го приеха с радост и любов. За това всеки кръстен трябва да се пази от греха. Защото който добре спазва Божиите заповеди, ще бъде Божий син, не по естество, а по Божията благодат, ако ли не ще бъде чужд на Бога. Тези, които са смирени, кротки, чисти и безгрешни, са чеда Божии. Божието Слово заради тях стана човек, за да им стане баща, а те да Му станат синове и дъщери. И като чувате, че Бог е станал телесен, да не си помислите, че е преправил Божеството на тяло или тялото на Божество, но знайте, че Той опази цели и двете естества, тоест, Бог, и съвършен човек с тяло и разумна душа, като нас с изключение на греха, в една Личност. Тук нека се посрамят еретиците, които казват, че Христос нямал разумна душа като нас, а вместо душа имал

живото Божество. И правят Христовото тяло бездушно и безстрастното Божество страстно, защото, ако беше така, и Божеството би трябвало да се мъчи на кръста и да умре. Но То прие и душа и тяло, с които възнесе естеството ни на славния Си престол. Иоан видял тази голяма тайна и я изповядал гръмогласно: Видяхме славата Му. Нарича слава смирението Му, с което стана човек и се роди в пещера, и избяга в Египет. Видяхме славата Му при зачатието и раждането Му. При зачатието – Светия Дух, при рождеството – звездата и ангелите, които пееха. А най-вече видяхме славата Му, когато стана на възраст, защото при кръщението Му Сам Отец каза: "*Този е Моят възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение; Него слушайте*" (Мат.17:5). И след това същият Този Син ни откри Божията воля и се прослави по целия свят. Видяхме славата Му и когато изгони бесовете и изцери болни, слепи, хроми и неми, когато земята се разтресе при разпването Му и слънцето скри лъчите си от жал за своя Създател, и скалите се напукаха, и гробове се отвориха. Ето, това е славата на Сина Божий, Който стана човек и слезе до ада, и уби вечната смърт със Своята смърт. Изпразни ада и извади отвътре затворените патриарси, пророци и праотци и ги заведе в безкрайния живот. И като възкръсна с божествената Си сила, се възнесе с тялото Си на небето, където си беше отначало. Оттам изпрати Светия Дух на апостолите, с Когото те затвориха еретическите уста, и ги изпрати като проповедници до всички човеци, за да изцеряват всякакви болести и да доказват възкресението на мъртвите. Христос имаше тази слава от Отца. Защото мнозина пророци се прославиха, но от Божията благодат, а не от себе си. А Синът Божий има предвечна слава от божественото Си същество. В Него са скрити цялата слава и всички блага, които Той е приготвил за нас пред целия свят. И ние приехме благодат от Него, тоест просвещение на душите, очистване от греховете и безсмъртен живот. Защото всички живеем в Него и

чрез Него станахме наследници на Небесното царство по Неговата благодат, Нему слава във вечните векове, Амин!

Тропарь

глас 5

Христос воскресе из мертвых,/ смертию смерть поправ// и сущим во гробех живот даровав.

Кондак

глас 8

Аще и во гроб снизшел еси, Безсмертне,/ но адову разрушил еси силу/ и воскресл еси, яко победитель, Христе Боже,/ женам мироносицам вещавый: радуйтеся!/ и Твоим апостолом мир даруяй,// падшим подаяй воскресение.

Задостойник

глас 1

Ангел вопияше Благодатней:/ Чистая Дево, радуйся!/ И паки реку: радуйся! /Твой Сын воскресе/ тридневен от гроба,/ и мертвыя воздвигнувый:// людие, веселитеся. Светися, светися,/ новый Иерусалиме:/ слава бо Господня/ на тебе возсия. Ликуй ныне/ и веселися, Сионе. Ты же, Чистая, красуйся, Богородице,// о востании Рождества Твоего.

Стихира

глас 2

Воскресение Твое, Христе Спасе,/ всю просвети вселенную,/ и призвал еси Твое создание,// Всесильне Господи, слава Тебе.

През цялата Светла седмица от миряните се чете:

ВЪЗКРЕСНИ ЧАСОВЕ

(Подобает ведати, яко от сего дне святыя и великия Недели Пасхи даже до субботы, часы сице поются.)

Аще ли не иерей: Молитвами святых отец наших, Господи Иисусе Христе Боже наш, помилуй нас.

Аминь.

Христос воскресе из мертвых, / смертию смерть поправ / и сущим во гробех живот даровав. ***(Трижды)***

Това правило се изпълнява през цялата Светла седмица:

Мирянинът казва:
По молитвите на светите наши отци, Господи Иисусе Христе, Боже наш, помилуй нас.
Аминь.

Христос възкръсна от мъртвите, като със смърт смъртта потъпка
и на тия, които са в гробовете,
дарува живот. (три пъти)

Также глаголем трижды:
Воскресение Христово видевше, / поклонимся Святому Господу Иисусу, / единому безгрешному, / Кресту Твоему покланяемся, Христе, / и святое Воскресение Твое поем и славим: / Ты бо еси Бог наш, / разве Тебе иного не знаем, / имя Твое именуем. / Приидите вси вернии, / поклонимся Святому Христову Воскресению: / се бо прииде Крестом радость всему миру. / Всегда благословяще Господа, / поем Воскресение Его: / распятие бо претерпев, / смертию смерть разруши. ***(Трижды)***

Казваме три пъти:
Като видяхме Христовото Възкресение, нека се поклоним на светия Господ Иисус, Който едничък е безгрешен. На Твоя Кръст се покланяме, Христе, и Твоето Свято Възкресение възпяваме и славим - Ти си нашият Бог, освен Тебе другиго не знаем и с Твоето име се именуваме. Дойдете, всички верни, да се поклоним на святото Христово Възкресение, защото, ето - чрез Кръста дойде радост за целия свят. Всякога благославяйки Господа, нека възпяваме Неговото Възкресение, защото Той, като претърпя разпятие, със смърт смъртта разруши. ***(три пъти)***

Таже ипакои, глас 4, единощи:
Предварившия утро, яже о Марии, / и обретшия камень отвален от гроба, / слышаху от Ангела: во свете присносущнем Сущаго / с мертвыми что ищете, яко человека? / Видите гробныя пелены, тецыте и миру проповедите, / яко воста Господь, умертвивый смерть, / яко есть Сын Бога, спасающаго род человеческий.

Таже кондак, глас 8, единощи:
Аще и во гроб снизшел еси, Безсмертне, / но адову разрушил еси силу / и воскресл еси, яко Победитель, Христе Боже, / женам мироносицам вещавый: радуйтеся! / И Твоим апостолом мир даруяй, / падшим подаяй воскресение.

Ипакои, глас 4
Като изпревариха утрото и намериха камъка отвален от гроба,
Мария и жените с нея чуха от Ангела:
"Защо търсите между мъртвите като човек Оногова,
Който пребъдва във вечна светлина?
Вижте гробните повивки!
Тичайте и възвестете на света, че Господ възкръсна,
като умъртви смъртта,
понеже е Син на Бога,
Който спасява човешкия
род. (веднъж)
Кондак, глас 8
Макар и в гроб да слезе, Безсмъртни,
но разруши силата на ада, и възкръсна като Победител, Христе Боже,
като извика на жените мироносици:
"Радвайте се!",
и мир на Твоите Апостоли дарува,
а на падналите даде възкресение. (веднъж)

Таже и сей тропарь единощи:
Во гробе плотски, во аде же с душею яко Бог, / в раи же с разбойником, и на Престоле был еси Христе, со Отцем и Духом, / вся исполняяй, неописанный.

Слава Отцу и Сыну и Святому Духу
Яко Живоносец, яко рая краснейший, / воистину и чертога всякаго царскаго показася светлейший, Христе, гроб Твой, / источник нашего воскресения.

И ныне и присно и во веки веков. Аминь.
***(Богородичен)*:**
Вышняго освященное Божественное селение, радуйся, / Тобою бо дадеся радость, Богородице, зовущим: / благословенна Ты в женах еси, Всенепорочная Владычице.

Тропарь
С плътта Си - в гроба,
с душата Си - в ада,
като Бог, Христе, в рая - с разбойника и на престола си бил с Отца и Духа,
Ти, Неизречими, Който всичко изпълваш.

Слава на Отца и Сина и Светия Дух.
Твоят гроб, Христе, извор на нашето възкресение,
се показа изпълнен с живот и по-красив от рая,
и наистина по-светъл от всеки царски чертог.
И сега, и винаги, и во веки веков. Амин
Радвай се, осветено божествено селение на Всевишния,
защото чрез Теб, Богородице, бе дадена радост на ония, които викат:
„Благословена си Ти между жените, всенепорочна Владичице."

Господи,
помилуй ***(40).*** Слава Отцу и Сыну и Святому Духу и ныне и присно и во веки веков. Аминь.

Честнейшую Херувим и славнейшую без сравнения Серафим, / без истления Бога Слова рождшую, / сущую Богородицу Тя величаем.

Господи, благослови!

Молитвами святых отец наших, Господи Иисусе Христе Боже наш, помилуй нас.

Аминь.

И паки глаголем подобне: Христос воскресе из мертвых, / смертию смерть поправ, / и сущим во гробех живот
даровав. ***(Трижды)***

Господи помилуй ***(40 пъти)****. Слава на Отца и Сина и на Светия Дух,*
и сега и винаги и во веки веков. Амин.
По-чтима от Херувимите и несравнено по-славна от Серафимите, нетленно родила Бог-Слово, същинска Богородица Те величаем.
Господи, благослови!

По молитвите на светите наши отци, Господи, Иисусе Христе, Боже наш, помилуй нас. Амин.
Аминь.
И отново казваме: *Христос възкръсна от мъртвите, като със смърт смъртта потъпка и на тия, които са в гробовете, дарува живот.* ***(три пъти)***

Слава Отцу и Сыну и Святому Духу и ныне и присно и во веки веков. Аминь. Господи, помилуй. ***(Трижды)*** Господи, благослови! ***И отпуст перваго часа.***

Христос воскресе из мертвых, / смертию смерть поправ, / и сущим во гробех живот даровав. ***(Трижды)*** И нам дарова живот вечный, / покланяемся Его / тридневному Воскресению.

Слава на Отца и Сина и на Светия Дух,
и сега и винаги и во веки веков.
Амин. Господи помилуй ***(три пъти)*** *Господи, благослови!* ***И отпуст.***

Христос възкръсна от мъртвите, като със смърт смъртта потъпка и на тия, които са в гробовете, дарува живот. ***(три пъти)***

Молитва Воскресшему Спасителю:

Сла́ва Тебе́, Го́споди Иису́се Христе́, Бо́же мо́й, я́ко па́ки сподо́бил мя́ еси́ недосто́йнаго, преше́дша по́прище свята́го поста́, поклони́тися Страсте́м Твои́м и ви́дети всера́достный де́нь пресла́внаго из гро́ба Воскресе́ния Твоего́, во́ньже свободи́л еси́ су́щия во а́де от ве́к свя́занныя ду́ши пра́ведных. Тоя́ Боже́ственныя свобо́ды ду́ха и пло́ти, дража́йший Спаси́телю мо́й, и а́з жела́ю, да разреши́ мя́, свя́зана су́ща мно́гими грехи́, и да сотвори́ши возсия́ти живоно́сному све́ту Воскресе́ния Твоего́ во мра́чней души́ мое́й: ви́жду бо безчи́сленныя щедро́ты и неизрече́нное человеколю́бие Твое́, я́ко не то́чию от небытия́ в бытие́ мя́ приведе́ши, и о́браза Твоего́ подо́бием украси́в, всея́ до́льния тва́ри влады́ку поста́вил мя́ еси́, но и посе́м па́дша с высоты́ и врагу́ пораб о́тившася, не оста́вил еси́, но, искупи́в мя́ безце́нною Кро́вию Твое́ю, благода́тию креще́ния снабди́л мя́ еси́, да

востеку́ на пе́рвое достоя́ние. А́з же, окая́нный, запя́т бы́в умо́м плотски́м, обрати́хся вспя́ть и па́ки ра́б сотвори́хся греха́ и страсте́й, до́ндеже еди́н по еди́ному погуби́х вся́ да́ры благода́ти Твоея́. И ны́не у́бо, что́ сотворю́, не ве́м: оба́че помяну́в глаго́лы пречи́стых у́ст Твои́х, я́ко не прише́л еси́ призва́ти пра́ведники, но гре́шники в покая́ние, и а́з, я́ко еди́н от си́х, с ве́рою и смире́нием прихожду́ к Живоно́сному Гро́бу Твоему́, не арома́ты и воню́ ми́ра нося́й (на́г бо е́смь и пу́ст благи́х де́л), но па́че наде́жду имы́й обрести́ в не́м проще́ние грехо́м мои́м и обновле́ние нечи́стому житию́ моему́. При́зри у́бо на мя́, ка́ющася и служи́ти Тебе́ хотя́ща, и не отри́ни от благода́ти Воскресе́ния Твоего́! Живоно́сною сме́ртию Твое́ю и погребе́нием умертви́ моя́ лю́тыя стра́сти, да я́ко ме́ртв и погребе́н жи́ву в ми́ре се́м. Пресла́вным вста́нием Твои́м воздви́гни мою́ ду́шу, умерщвле́нную грехи́, и оживи́ со́весть, ея́же ничто́же в ми́ре ну́жнейше е́сть. Вознесе́нием Твои́м отто́ргни мя́ от су́етных и душетле́нных бла́г земны́х, и сотвори́ мя́ го́рняя му́дрствовати, я́ко да не ктому́ себе́ живя́ и угожда́я, но Тебе́, Го́споду и Бо́гу моему́, служа́ и рабо́тая, я́коже сподо́бихся поклони́тися Воскресе́нию Твоему́ на земли́, та́ко сподо́блен бу́ду ви́дети Тебе́, дражайшаго Искупи́теля моего́, и на Небеси́, за прия́тие сме́рти кре́стныя сла́вою и че́стию венча́нна, и ста́в одесну́ю вели́чествия Твоего́, со Архи́ангелы и А́нгелы, и со все́ми искупле́нными Тобо́ю бра́тиями мои́ми, во ве́ки веко́в пою́ Тебе́: Аллилу́иа. Ами́нь.

buditeli.info © 2017